

Materiał dodatkowy

Sukcesy

W trakcie Maratonu Pisania Listów w 2014 r. setki tysięcy osób w ponad 200 krajach i terytoriach na świecie podjęły ponad 3 miliony akcji. Globalny licznik (na zdjęciu) nie zanotował ich wszystkich.

Poniższa lista zawiera niektóre z dobrych wiadomości. Możesz ich użyć jako przykład tego, że listy działają.

Cytaty na następnej stronie pochodzą od osób z całego świata, które otrzymały listy podczas Maratonu Pisania Listów.

1. Wolność w Nigerii

Moses Akatugba został skazany na śmierć w wieku 16 lat za kradzież 3 telefonów. Po tym jak Gubernator stanu Delta został zbombardowany listami od naszych sympatyków, ułaskawił go.

2. Śledztwo w sprawie tortur na Filipinach

Filipińska policja ogłosiła, że listy wysyłane przez „organizację praw człowieka” skłoniły ich do zbadania szokujących tortur, jakich doświadczył Jerry Corrae, którego rażono prądem, bito i grożono śmiercią.

3. Zmiana prawa w Norwegii

Amnesty International prowadziła kampanię w imieniu Johna transpłciowej kobiety, która nie mogła uzgodnić swojej płci metrykalnej bez poddania się przymusowym zabiegom medycznym. W efekcie naszych działań norweski rząd potwierdził, że zmieni prawo dla osób, które chcą uzgodnić swoją płć metrykalną.

4. Umożliwienie wizyt w więzieniu w Chinach

Córka Liu Ping, aktywistki uwięzionej za walkę z korupcją w Chinach, wreszcie mogła odwiedzić matkę w więzieniu. Międzynarodowe działania miały wpływ na ten pozytywny rozwój wypadków.

5. Walka z rasizmem w Grecji

Paraskevi Kokoni, Romka pobita w Grecji w rasistowskim ataku, spotkała się z greckim Ministrem Sprawiedliwości by przekazać listy zebrane podczas Maratonu Pisania Listów. Minister przyznał, że aktualne antyrasistowskie zapisy prawne są niewystarczające i zaproponował podjęcie środków, które zmienią sytuację.

„Pamiętam, że nagle [Raif] zaczął płakać z radości: „Ensaf, jak mam podziękować tym wszystkim ludziom, którzy mnie wspierają; chciałbym każdemu z nich podziękować.” Wszelkie słowa wdzięczności to za mało, żeby podziękować ludziom, którzy biorą udział w akcjach. Raif zna Wasze imiona i wie skąd jesteście. Z jego małej i ciemnej celi przesyła Wam życzenia... Dziękujemy z głębi serca.”

Żona Raifa Badawiego (Arabia Saudyjska)

„Wcześniej czułem, że opuściła mnie cała nadzieja, ale wszystko zmieniło się dzięki Amnesty International. Wiadomości, które otrzymywałem przerosły moje oczekiwania. Odzyskałem nadzieję”

Moses Akatugba (Nigeria)

„Piszę by podziękować Wam za wszystkie szlachetne rzeczy, które robicie, w tym wspieranie mojego syna Erkina Musajewa i nas. Jest mi bardzo trudno wyrazić słowami głęboką wdzięczność i wyrazy uznania, jakie odczuwa nasza rodzina.”

Aidzhan Musajew, ojciec Erkina Musaiewa (Uzbekistan)

"Chelsea jest ogromnie szczęśliwa z powodu niesamowitego wsparcia, jakie otrzymała od Amnesty International i osób, które ją wspierają. Chciałaby podziękować każdej osobie, która przesłała jej jeden z dziesiątek tysięcy listów i kartek. Świadomość, że tyle osób na całym świecie ją popiera i chce, by wydostała się z więzienia, bardzo podnosi ją na duchu. Dziękuję Amnesty International w imieniu Chelsea i swoim za zorganizowanie tylu wydarzeń i akcji na jej rzecz. Dziękujemy wszystkim dobrym ludziom, dzięki którym to się stało. Jesteśmy niezmiernie wdzięczne.”

Nancy Hollander, prawniczka Chelsea Manning

„Do wielu ludzi na całym świecie, którzy wzięli nas do swojego życia i swoich serc ... i poświęcili swój czas, aby napisać list do mnie i do urzędników stanu Luizjana - nie macie pojęcia jakim wielkim źródłem siły i odwagi byliście dla mnie w moich najciemniejszych chwilach! ”

Albert Woodfox

Pisanie listów do władz

O czym należy pamiętać:

Być może osoby uczestniczące nie pisały listów do władz. Warto przypomnieć im, kilka poniższych punktów:

- Listy nie powinny być zbyt długie: im są dłuższe, tym mniejsza szansa, że odbiorca przeczyta je do końca. Dwa lub trzy krótkie akapity będą w sam raz.
- Listy powinny być formalne, ale będą miały większy wpływ jeśli każdy z nich będzie miał jakiś osobisty element: urzędnik musi wiedzieć, że za każdym listem stoi prawdziwa osoba.
- Pomysły lub żądania powinny być wyrażone tak jasno, jak to tylko możliwe. Język powinien być prosty. Uczestnicy i uczestniczki powinni/powinny pamiętać, że ich język nie będzie pierwszym językiem osoby, do której piszą.

Możesz nawet zaproponować im skorzystanie z tłumacza online.

- Osoby uczestniczące powinny starać się przekazać to, co czują w danej sprawie i o co proszą władze. Mogą użyć oficjalnego „wezwania” Amnesty: znajduje się w każdym wzorze listu
- Jeśli możliwe osoby uczestniczące powinny odnosić się do międzynarodowych standardów praw człowieka.
- Powinny umieścić swoje adresy na górze listu (albo adres szkoły, grupy).
- Powinny honorować oficjalne zwroty grzecznościowe. Zawarte są we wzorach listów
- Jednak uczestnicy i uczestniczki nie powinni/powinny czuć się ograniczeni/ograniczone tymi punktami. Najważniejsze, żeby pisali/pisały o swoich obawach w sposób, w jaki czują się z tym najbardziej komfortowo. Często osobista wiadomość może mieć największe znaczenie.